

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 14C/48/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117220190
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Tulejová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1117220190.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Tulejovou, v sporovej veci žalobcu: J. E., Q. XX.XX.XXXX, U. N. X, XXX XX Bratislava, právne zastúpený: JUDr. Peter Vačok, advokát, so sídlom Vazovova 9/A, 811 07 Bratislava proti žalovanej: Slovenská republika v zastúpení Generálnou prokuratúrou SR, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, o náhradu škody, takto

r o z h o d o l :

- I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.101,29 Eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou voči žalovanému podanou na tunajšom súde domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie vo výške 1.101,29 Eur titulom náhrady škody podľa zákona 514/2003 Z.z. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 24.1.2011 mu bolo vznesené obvinenie za zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a, ods.2 písm. a Trestného zákona uznesením OR PZ v Bratislave I ČVS: ORP-1401/111-OVK -BI-2010 zo dňa 24.1.2011. Žalobca podal voči uzneseniu sťažnosť, avšak Okresná prokuratúra v Bratislava I sťažnosť ako nedôvodnú zamietla uznesením zo dňa 9.2.2011 sp. zn. 3Pv64/11. Ďalej uviedol, že prokurátor OP v Bratislave I podal dňa 4.12.2011 obžalobu pod sp. zn. 5T/74/2011. OS Bratislava I vydal trestný rozkaz dňa 4.12.2011 a uznal žalobcu vinného zo spáchania skutku kladeného mu za vinu. Žalobca podal odpor. 10.4.2014 bol oslobodený spod obžaloby s tým, že skutok nie je trestným činom. Prokurátor OP v Bratislave voči rozsudku podal odvolanie, ktoré osobitným podaním vzal v celom rozsahu späť a uznesením KS v Bratislave sp. zn. 2To/75/2014 zo dňa 18.9.2014 bolo späťvzatie odvolania zobrahané na vedomie.

2. Žalobca si uplatnil žalobou nárok na náhradu škody v podobe vynaložených trov právneho vo výške 1.101,29 Eur vynaložené na zastupovanie zák. 514/2003. O výške uplatnenej škody predložil faktúru zo dňa 29.5.2014 a doklad o zaplatení a to výpis z účtu.

3. Žalobca požiadal žiadosťou na GP SR o predbežné prerokovanie nároku podľa zák. 514/2003, avšak GP SR postúpila žiadosť žalobcu o prerokovanie dňa 2.9.2014 na MS SR (č.l. 18,19,20).

4. Žalobkyňa označila za nezákonné rozhodnutie uznesenie OR PZ v Lučenci ČVS: K.-XXX/OVK-S.-XXXX. Tvrdila, že predmetné rozhodnutie bolo zrušené na

5. základe oslobodzujúceho rozsudku OS v Lučenci zo dňa 02.06.2011 a poukázala na rozhodnutie NS SR zo dňa 28.06.1993 sp. zn. 1Cdo 53/1993.

6. Žalobca a označil za nezákonné rozhodnutie uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 24.1.2011 a poukázal na rozhodnutie NS SR 1Cdo53/1993 zo dňa 28.6.1993 podľa ktorého : „ Ten proti komu bolo vedené trestné stíhanie zastavené alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov, podľa ustanovení § 1 až §4 zák. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Takéto právo má aj vtedy .ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, vynaloží na trovy nutnej obhajoby a to bez zreteľa na to, či mu bol obhajca ustanovený, alebo si ho zvolil sám.“ Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť v celom rozsahu. V predmetnej veci poukázala, že nie je splnená podmienka a to existencia nezákonné rozhodnutia. Žalovaná ďalej uviedla, že ustálená judikatúra vychádza síce z toho, že ak dôjde k oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby, za nezákonné rozhodnutie sa považuje uznesenie o vznesení obvinenia poukázala na nález ÚS II. 163/201, že za nezákonné však nie je možné automaticky považovať každé uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré nevedlo k právoplatnému odsúdeniu obžalovaného. Štát nezodpovedá za výsledok konania a aj napriek tomu, že žalobca bol oslobodený spod obžaloby, nie je možné tvrdiť, že by jeho trestné stíhanie, vedené v mene štátu orgánmi činnými v trestnom konaní, bolo svojvoľné a nebolo legitímne. V právnom štáte, ktorým Slovenská republika je (čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) s poukazom na vyššie uvedené, bolo vznesenie obvinenia jediným rozhodnutím, ktoré bolo možné od orgánov činných v trestnom konaní očakávať. Žalovaná ďalej poukázala na to, že aj keď žalobca bol oslobodený spod obžaloby, tak nie je možné tvrdiť, že uznesenie o vznesení obvinenia je nezákonným rozhodnutím. Ďalej poukazuje na to, že pokiaľ ide o výšku uplatnenej náhrady škody ,tak namieta, že podľa ust. § 18 ods. 1,3 zák. 514/2003 Zb. je treba skúmať, či išlo o trovy účelne vynaložené a či táto sumy bola ako tarifná odmena advokáta.

7. Súd vykonal dokazovanie a oboznámil sa s predloženým dôkazmi žalobkyňou a to uznesením OR PZ Bratislava I zo dňa 24.1.2021 sp. zn. ČVS : K.-XXXX/X-K.-U.-XXXX, a uznesením prokurátorky OP Bratislava I sp. zn. 3Pv 64/11 zo dňa 9.2.2011 o zamietnutí sťažnosti voči uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 24.1.2011, rozsudkom OS Bratislava I sp.zn. 5T 74/2011 zo dňa 10.4.2014, uznesením KS v Bratislave sp. zn. 2To/75/2014 zo dňa 18.9.2014, faktúrou č. 2314 zo dňa 29.5.2014, výpisom z účtu zo dňa 5.6.2014, listom GP SR o postúpení žiadosti o predbežné prerokovanie nároku MS SR zo dňa 2.9.2014.,12.12.2014,13.1.2015.

8. Okresný súd Bratislava I sp. zn. 14C 48/2017-25 zo dňa 14.9.2018 rozhodol, že v konaní bude pokračovať s účastníkom konania žalovaného a to : Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou SR so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava.

9. Žalobca preukazoval žiadosťou, že si uplatnila u žalovanej predbežné prejednanie nároku na náhradu škody, ktorá bola postúpená MS SR. MS SR podaním zo dňa 15.1.2015 uviedlo, že žiadosť žalobcu, ktorá bola postúpená z GP SR nepodvažuje za žiadosť, ktorá môže byť prerokovaná ministerstvom a z toho dôvodu ju nebude prerokovávať. (čl.1.21).

10. V konaní bolo medzi stranami nesporné, že žalobcovi bolo vznesené obvinenie za zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a ods.2 písm. a Trestného zákona dňa 24.1.2011. Žalobca využila svoje práva a podal sťažnosť voči uzneseniu a sťažnosť bola zamietnutá OP v Bratislave uznesením zo dňa 9.2.2011 pod sp. zn. 3Pv 64/2011.

11. Okresný súd v Lučenci rozsudkom sp. zn. 5T74/2011 zo dňa 10.4.2014 podľa ust. § 285 písm. b Tr. poriadku oslobodil žalobcu spod obžaloby nakoľko žalovaný skutok nie je trestným činom. Krajský súd uznesením sp. zn. 2To/75/2014 zo dňa 18.9.2014 zobral na vedomie späťvzatie odvolania prokurátora OP Bratislava I.

12. Podľa ust. § 3 ods. 1 zák. 514/2003Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávny úradným postupom.

13. Podľa ust. § 3 ods. 2 zák. 514/2003Z.z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

14. Podľa ust. § 5 ods. 1 zák. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

15. Podľa ust. § 9 ods.1 zák. 514/2003Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

16. Podľa ust. § 17 ods. 2 zák. 514/2003 Z.z. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

17. Podľa ust. § 17 ods. 3 zák. 514/2003Z.z.výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

18. Podľa ust. § 15 ods. 1 zák. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním, alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20090101.html>> a 11 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20090101.html>>.

19. Zákon č. 514/2003 Z.z. bližšie nevymedzuje vzťah príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a škodou. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). Existencia príčinnej súvislosti (vzťah príčiny a následku) medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody je jedným z nevyhnutných predpokladov zodpovednosti za škodu. O vzťah príčinnej súvislosti sa jedná, ak vznikla škoda následkom nezákonného rozhodnutia, teda ak je nezákonné rozhodnutie a škoda vo vzájomnom pomere príčiny a následku. To znamená, že príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím je daná len vtedy, ak by škoda pri absencii nezákonného rozhodnutia nevznikla, teda musí teda ísť o priamu (nie len sprostredkovanú) príčinu vzniku škody.

20. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Podľa názoru súdu samotná existencia nezákonného rozhodnutia o vznesení obvinenia zo dňa 24.1.2011 nemá bez ďalšieho za následok vznik nároku na náhradu škody. Aj tu platí povinnosť preukázania ujmy, pretože okolnosť nezákonného rozhodnutia, bez osvedčenia skutočností preukazujúcich dopad tohto rozhodnutia, jeho vplyvu, následkov na žalobcu, nemá za následok automatický vznik nároku na náhradu škody. Konanie o náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je totiž konaním, v ktorom platí zásada kontradiktórnosti a unesenia dôkazného bremena strán sporu. Napokon i Ústavný súd Slovenskej republiky (II. ÚS 467/08) konštatoval, že právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu, alebo jeho nesprávnym úradným postupom (v zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky) nie je absolútne, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie.

21. Pojem nezákonnosti nie je v zákone č. 514/2003 Z.z. definovaný. Zákonnosť či nezákonnosť rozhodnutia je vo všeobecnosti otázkou súladu rozhodnutia s objektívnym právom. Zákon ani explicitne neupravuje, či nezákonnosť má byť konštatovaná v zrušujúcom rozhodnutí vo výroku alebo v jeho odôvodnení. V danom ide o objektívnu zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú začatím trestného

stíhania ,ktoré neskončilo právoplatným odsúdením žalobcu. K vzniku predpokladov súčasné splnenie troch podmienok a to 1. rozhodnutie o začatí trestného stíhania ,ktoré bolo v danom prípade skončené oslobodením spod obžaloby a to rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T /74/2011 zo dňa 10.4.2014 (ktoré tu má účinky ako zrušenie právoplatného rozhodnutia pre nezákonnosť), vznik škody a príčinnú súvislosť medzi nezákonným trestným stíhaním a vznikom škody. Treba uviesť, že splnenie všetkých troch podmienok spočíva na žalobcovi.

22. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca preukázal všetky podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu a to nezákonné rozhodnutie ,ktoré predstavuje rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/74/2011 ,ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby, pričom ide o trestné stíhanie, ktoré má účinky ako zrušenie právoplatného rozhodnutia pre nezákonnosť. Ďalšou podmienkou je vznik škody a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným trestným stíhaním. Podľa názoru súdu žalobca v konaní preukázal vznik škody, ktorá mu vznikla v súvislosti s uvedeným konaním v zmysle ust. § 18 ods. 1 a 3 zák. 514/2003Z.z. a predstavuje náklady na trovy konania spojené s obhajobou .Žalobca v konaní preukázal, že mu bola vystavená faktúra č. 2314 zo dňa 29.5.2014 právnym zástupcom JUDr. Petrom Vačekom, advokátom za poskytnuté právne služby v trestnej veci vedenej pred OR PZ Bratislava I a pred Okresným súdom Bratislava I v konaní 5T 74/2011. Z predmetného dôkazu vyplýva, že služby boli fakturované podľa vyhl. 655/2004Zz. v celkovej sume 1.101,29 Eur. Z predloženého dôkazu a to výpisu z účtu zo dňa 5.6.2014 vyplýva, že žalobca plnil za poskytnuté služby advokátom sumu vo výške 1.101,29 Eur. Podľa názoru súdu žalobca preukázal výšku škody v podobe uplatnených trov konania v trestnom konaní, ktoré aj na základe vystavenej faktúry v lehote splatnosti zaplatil a zaplatenie škody 1.101,29 Eur preukázal výpisom z účtu. Tieto skutočnosti súd považoval za nesporné a preukázané žalobcom. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť medzi škodou a nezákonným trestným stíhaním tak tá je jednoznačne daná, bezprostredná a priama a vyplýva z konania. Žalobca si iné nároky vyplývajúce zo zákona 514/2003Z.z. neuplatnil. Preto súd žalobe vyhovel ako odôvodnenej. Strany v konaní už neprodukovali ďalšie dôkazy a preto súd pri posudzovaní predmetnej veci vychádzal z predložených dôkazov strán sporu a ďalšie dôkazy už nevykonal pretože strany sporu už ďalšie dôkazy nenavrhlí.

23. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení 255 ods. 1 CSP. V danom prípade bola žalobca v spore plne úspešný tak súd priznal žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanej.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).